

خرپن و توكن به بارانه كه زور دلخوش بوون، قاقا پتکه نین و سه مایانکرد. لموزیان کرده ناسمان تا دلۆپه کانی بارانه که بخۆنهوه، بهلام بهرانه بچکۆل له گۆشه یه کدا وهستا بوو نیتوچاوانی تیکنابوو دهیوت: واباشه بچینه ژیر نوايهك. خرپن هاواریکرد: دهبینی؟ له هه وره که ی من دنیايهك كه رویشك دینه خواری! توکنیش که سهیری دلۆپه بارانه کانی ده کرد، وتی: له هه وره که ی منیش ههزار به چکه ریوی دینه سهرزهوی.

13

بهرانه بچکۆله که ههولیدا وهك هه موو ده می خوی بنوینیت، بهلام خه مباتر بوو. له سه رخۆ وتی: ئیوه له خۆوه نهو هسانه ده کهن، نه مه ته نها بارانیکی ناساییه، نه ی بۆ من به چکه بهرانیکیش نابینم؟ خرپن و توکن پرسیان: به راست تۆ له باران زیاتر شتیك نابینی؟! ئنجا خرپن وتی: ده بی تۆ به شادییه وه سهیری هه موو شوینیك بکهیت، تا هه موو شتیك به جوانی ببینی. بهرانه بچکۆله که به رقده وتی: ناخر من ناتوانم. ئیوه هه موو شتیك جوان ده بینن بهلام من نا!

